

Χο. Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθε φλεγυρὸν πῦρος ἔ-
 χουσα μῦθ' ἔντονον Ἀχαρνική,
 Οἶον ἔξ ἀνδρακῶν πενίμων,
 Φέλαλθ' ἀνήλατ' ἔρε-
 διζόμενθ' ἐρία ριπίδι,
 Ηνίκ' ἔσαν δρακίδες ὄσι πλάκείμυρα.
 Οἱ ᾗ θασίαν ἀνακυκλώσι λιπιδάμπτυα,
 Οἱ δὲ μάτησιν, ἔ-
 τω ββαρὸν ἐλθε μέλθ',
 Εὐτονον ἀγεροκότονον,
 Ως ἐμὲ λαβέσασθ' Δημότιω.

A CH. **H**uc ades Musa nitidis facibus'
 Lucida, sonora Dea, Acharnica,
 Cenfaquilla alta, carbonibus
 Qua resilit, excita le-
 Vi celeris aëris flamine:
 Quando super igne fuerint posita fercula.
 Pars ubi mero Thasio apuas rotant:
 Pars cibos pinsuant.
 B Sic rapidum ades melos, &
 Quod bene & agreste sonet,
 Tu modo prebende herum me tuum.

Σχόλια. Δεῦρο Μοῦσ[α] διπλή καὶ ὀπρῆματινὴ συ-
 ζυγία ἢ αἱ μὲν μετὰ καὶ εἰσι κώλων ἰά παμνικῶν. ἂν ᾧ
 μῦθ' ἔχουσα, τεύρεθμα. ᾧ δὲ δι δῖρρυθμον. εἶτα ἔν-
 τόν εἰσι τετραρρυθμα δύο, καὶ ἐν ἐκθέσει τρία μῦθ' διρ-
 ρυθμα, ἐν ᾗ τεύρεθμον. φλεγυρὸν. ᾧ παλαιὰ χό-
 λια οὕτως ὑπερτέρον εἶχε, φλεγυρὰ, φέγγουα, λάμπυα,
 ἢ θερμὴ δὲ τὸ ἀνδρακας, ἀλλὰ χραπίον, φλεβυρὸν,
 φέγγον, λάμπου, ἢ θερμὸν δὲ τὸ ἀνδρακας. τὸ ᾗ φλε-
 γυρὸν πρὸς τὸ μέγος σιωπαστέον. Πενίμων. ἂν τὸ
 ἀρχαίων σφραγῶν. ἢ γδ σφραγῶν ξύλον σφραγῶν. Οὐεῖα ρι-
 πίδι. ἢ τῆ ᾗ ἀνέμω φορᾶ. λέγει δὲ τὸ πρὸς κίνησιν πνεύ-
 ματος ὀπρῆματινὴ. ὁ ἢ μὲν ριπίδιον καλοῦ μῦθ'. Ἐσαν-
 δρακίδες. ἢ ληπῶν ἰχθύες ὄσι. πάντᾳ ᾗ ὀπρῆ ἀνδρα-
 κων ὀπρῆμα, ἀνδρακίδα ἀλάου. Οἱ ᾗ θασίαν ἀ-
 νακυκλώσιν. ἢ οἱ μῦθ' ἀσπείρου τὸ λάζων. ἔπειτα κα-
 τὰ χείρῳ πῖαση τὸ σαμα οὐ πιθανῶς. οὐδέποτε γδ θά-
 σιος οἶνος ἢ ὀπρῆματινὴ Ἀθῶναίους, οἱ δὲ, ὅτι θάσας

τινὲς φρασιδὲς λέγονται. λέγει δὲ πῶν ἠρτυμῶν καὶ
 βρασομῶν. οἱ δὲ, θάσας φασὶ βάρμα λέγεσθαι ἐκ
 ἠρῶν πρὸς ἰχθύων. ἰδίως θασίαν ἀλάου. κρατήσσει
 δὲ εἰς πῶν θασίαν ἀλάου. οἱ δὲ, πῶν λεγομένην θερ-
 μοπότιδα. θασίας ζωμὸν ἀλάου. εἰς ὃν ἀπέβαπτον ᾧ
 λῶθρα κωμένα ἢ ἰχθύων. Λιπιδάμπτυα. ἢ φιάλλω
 θασίᾳ οἶνω πεπληρωμένω. ἀμπυξ δὲ λέγειται τὸ πρὸ-
 εἶχον. οὐκ οὐ τὸ πῶμα τὸ ἀγῆτα λέγει. ἢ λιπαρὸν ᾧ
 δὲ τὸ ἢ δὲ τὸ οἶνω, ἀμπυκα δὲ πῶν τὸ σκεπάζειν καὶ
 καλύπτειν τὸ οἶνον, κατὰ χριστικῶς.
 B ISETVS. Λιπιδάμπτυα. ἢ ἀμπυξ ἀρσενικοῦ
 γῆρας, δὲ δὲ πῶν ἀναδεδιπνὸν ἢ τεχνῶν ὡσπερ εὐ-
 σάσιος διδάσκει καὶ χαλινός, καὶ τροχός μεταφορικῶς,
 παρὰ τὸ ἀμπυκάζειν, τὸ ἀναδῆσαι, σφραγῶν, χαλινῶ-
 σα, καὶ ἀμπυκίζειν, ᾧ τὸ ἐμπροσθίας τείχας ἀνα-
 δεῖν. ὅθεν χρυσάμπυκες ἴπποι.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ εἴχων ἰς'.

Τετραμέτεσι τετρακίκοι.

Χο. Οἱ γέροντες οἱ παλαγοί, μεμφομέεδα τῆ
 πόλει.
 Οὐ γδ ἀξίως ἐκείνων ἂν ἐναυμαχῆσαμθ',
 Γνεβοσοκούμθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεῖν ἀπίσχο-
 μθ'.
 Οἱ πνες γέροντας ἀνδρας ἐμβαλόντες ἐς γε-
 φας
 Ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελάσθ' ῥητόρων
 Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοῖς, καὶ παρεξήλη-
 μέσοις,
 Οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστι, ἢ βακτηρία.
 Τονδορίζοντες δὲ γῆρα, τῶν λίθω πρῶστα-
 μθ',
 Οὐχ ὀρεῖντες ἐδὲν, εἰμὴ δ' εἰκὸς πῶν ἠλύγλω.
 Ο δὲ νεανίας ἐαυτῶν σκεπάζοντας ξυνηγορεῖν,
 Ἐς τάχθ' ἔπει, ξυλάπλων σρογγύλοισ τῶν
 ῥήμασι.
 Κατ' ἀνελευσίας ἔρεσθ' ἄ, σπανδάληθ' ἰσὰς ἔ-
 πῶν
 Ἀνδρατῖθων, σπλάπλων καὶ τρεάπλων, καὶ
 κυκῶν.
 Οδ' ὑπὸ γῆρας μεταρύξθ', κατ' ὄφλων ἀπέρ-
 χεται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ versuum sedecim.

Septenarij Trochaici.

E CH. **N**os senes vetusti civitatem hanc ac-
 cusabimus.
 Non enim dignè pro nauali pugna, quam feci-
 mus,
 Pascimur senecta atate, sed patimur nefaria.
 Quippe nos viros senes in ius permittitis rapi:
 Atque à iunioribus deludier oratoribus,
 Tanquam homines neutros, nihili, nauci, pror-
 sumq, euanidos:
 F Et quibus, Neptuni tutoris loco, sit scipio.
 At nos murmurantes, cum senio constituimus, in
 Phycis
 Suggestu, nihil videntes prater umbram iusti-
 tia.
 Sed iuuenis, dum sibimetipsi patrocinarier stu-
 det:
 G Expedite agit omnia, & rotunda verba corpu-
 lat:
 Post seductos retrò interrogat, & laqueo verbè
 capit,
 Grandænum senem perturbans, vellicans &
 territans,
 Ille labra mordet, & muliatius cedit è foro,
 Ll iiii